

Acord din 08/07/1995

între Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 56 din 18/03/1996

Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam,
dorind să promoveze și să întărească relațiile lor economice prin încheierea unui acord pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital,
au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezentul acord se va aplica persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezentul acord se va aplica impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant, al autorităților sale locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Vor fi considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitele pe sumele totale ale salariilor plătite de întreprinderi, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se vor aplica prevederile prezentului acord sunt, în special:

a) în România:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- (ii) impozitul pe profit;
- (iii) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;
- (iv) impozitul pe venitul agricol; și
- (v) impozitul pe dividende
(denumite în continuare impozit român);

b) în Vietnam:

- (i) impozitul pe venitul personal;
- (ii) impozitul pe profit; și
- (iii) impozitul pe profitul repatriat
(denumite în continuare impozit vietnamez).

4. Acordul se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau, în esență, similare, care sunt stabilite după data semnării acestui acord, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra modificărilor importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3 Definiții generale

1. În sensul prezentului acord, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenul România înseamnă România și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă, asupra căreia România își exercită suveranitatea, drepturile suverane și jurisdicția, în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și în subsolul acestor ape;

b) termenul Vietnam înseamnă Republica Socialistă Vietnam; când este folosit în sens geografic înseamnă întreg teritoriul său național, inclusiv marea sa teritorială și orice zonă dincolo de marea sa teritorială și adiacentă acesteia, în cadrul căreia Vietnamul, pe baza legislației vietnameze și în concordanță cu dreptul internațional, are drepturi suverane de explorare și exploatare a resurselor naturale ale fundului mării și ale subsolului său și ale apelor suprajacente;

c) expresiile un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă România sau Vietnam, după cum cere contextul;

d) termenul persoană include o persoană fizică, o societate și orice altă asocieră de persoane, legal constituite în fiecare dintre statele contractante;

e) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică, în scopul impunerii;

f) expresiile: întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celuilalt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) termenul naționali înseamnă:

(i) în cazul României, toate persoanele fizice având cetățenia României și toate persoanele juridice, asocierile de persoane și toate celelalte entități având statutul lor în conformitate cu legislația în vigoare în România;

(ii) în cazul Vietnamului, toate persoanele fizice având naționalitatea Vietnamului și toate persoanele juridice, societățile de persoane și asociațiile având statutul lor în conformitate cu legislația în vigoare în Vietnam;

h) expresia transport internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului când nava sau aeronava este exploatată numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

i) expresia autoritate competentă înseamnă, respectiv în România și în Vietnam, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat; și

j) termenul impozit înseamnă impozit român sau impozit vietnamez, după cum cere contextul.

2. În ceea ce privește aplicarea acestui acord de către un stat contractant, orice termen care nu este definit în acord va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației aceluși stat cu privire la impozitele la care prezentul acord se aplică.

ARTICOLUL 4 Rezident

1. În sensul prezentului acord, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, potrivit legislației aceluși stat, este supusă impunerii în acel stat, urmare domiciliului său, rezidenței, locului de conducere, locului de înregistrare sau oricărui alt criteriu de natură similară. Dar această expresie nu include orice persoană care este supusă impunerii în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse aflate în acel stat ori are capital situat acolo.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state, va fi considerată rezidentă a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul, în care această persoană are centrul intereselor sale vitale, nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, atunci ea va fi considerată rezidentă a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă a statului în care este situat locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5 Sediul permanent

1. În sensul prezentului acord, expresia sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri, prin care o întreprindere își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia sediu permanent include, în special:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o uzină;

e) un atelier;

f) o fermă sau orice plantație;

g) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale;

h) un depozit utilizat pentru livrări de bunuri;

i) o structură de instalație sau un echipament utilizat pentru explorarea resurselor naturale.

3. Expresia sediu permanent cuprinde, de asemenea:

a) un șantier de construcții, un proiect de construcție, montaj sau instalație ori activitățile de supraveghere în legătură cu acestea, dar numai când asemenea șantier, proiect sau activități durează o perioadă mai mare de 6 luni;

b) furnizarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță, de către o întreprindere prin salariații săi sau prin alt personal angajat de întreprindere în acest scop, dar numai când activitățile de această natură durează (pentru același proiect sau un proiect conex), într-un stat contractant, o perioadă sau perioade care însumează mai mult de 6 luni în orice perioadă de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia sediu permanent va fi considerată că nu include:

a) folosirea de instalații, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri sau colectării de informații pentru întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv în scopul desfășurării, pentru întreprindere, a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

f) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv pentru orice combinație de activități menționate în

subparagrafele a)-e), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri, ce rezultă din această combinație, să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar;

g) vânzarea de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau al unei expoziții temporare sau ocazionale, după închiderea târgului sau a expoziției menționate, cu condiția aprobării de către autoritatea competentă a statului contractant unde este situat târgul sau expoziția.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, când o persoană - alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7 - își desfășoară activitatea într-un stat contractant, în numele unei întreprinderi a celui alt stat contractant, acea întreprindere va fi considerată că are un sediu permanent în primul stat menționat, în legătură cu orice activitate pe care acea persoană o desfășoară pentru întreprindere, dacă această persoană:

a) are și exercită în mod obișnuit în acel stat autoritatea de a încheia contracte în numele întreprinderii, în afară de cazul în care activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă ar fi exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu ar face din acest loc fix de afaceri un sediu permanent, potrivit prevederilor aceluiași paragraf; sau

b) nu are asemenea autoritate, dar în mod obișnuit menține în primul stat menționat un stoc de produse sau de mărfuri, din care livrează în mod regulat produse sau mărfuri în numele întreprinderii.

6. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, o întreprindere de asigurare a unui stat contractant, cu excepția reasigurărilor, va fi considerată că are un sediu permanent în celălalt stat contractant, dacă colectează prime pe teritoriul aceluiași celălalt stat sau asigură riscuri situate acolo, printr-o persoană, alta decât un agent cu statut independent, căreia i se aplică prevederile paragrafului 7.

7. O întreprindere nu va fi considerată că are un sediu permanent într-un stat contractant, numai prin faptul că aceasta își desfășoară activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor de afaceri obișnuite.

Totuși, când activitățile unui asemenea agent sunt realizate, în totalitate sau aproape în totalitate, în numele acelei întreprinderi, acesta nu va fi considerat un agent cu statut independent, în sensul acestui paragraf.

8. Faptul că o societatea, care este rezidentă a unui stat contractant, controlează sau este controlată de către o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant, sau care își desfășoară activitatea de afaceri în acel celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod), nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Veniturile din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră), situate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Expresia proprietăți imobiliare are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia va include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele și aeronavele nu vor fi considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7 Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea își desfășoară activitatea de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea își desfășoară activitatea de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte dintre ele care este atribuibilă:

- a) aceluși sediu permanent;
- b) vânzărilor, în acel celălalt stat, de produse sau mărfuri de natură identică sau similară cu cele vândute prin acel sediu permanent; sau
- c) altor activități de afaceri desfășurate în acel celălalt stat de natură identică sau similară cu cele efectuate prin acel sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant își desfășoară activitatea de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, aceluși sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare, și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent vor fi admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de activitatea de afaceri a sediului permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare astfel efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediu permanent sau în altă parte. Această prevedere se va aplica sub rezerva restricțiilor prevăzute de legislația internă.

4. Nici o prevedere a acestui articol nu va afecta aplicarea oricărei legi a unui stat contractant, referitoare la determinarea obligației fiscale a unei persoane, în situațiile în care informațiile aflate la dispoziția autorității competente a aceluși stat sunt inadecvate pentru a determina profiturile care se atribuie unui sediu permanent, în măsura în care informațiile aflate la dispoziția autorității competente permit acest lucru, acea lege va fi aplicată în conformitate cu principiile acestui articol.

5. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu va împiedica acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartiția uzuală; metoda de repartizare adoptată va fi, totuși, aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent va fi determinat în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentului acord, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8 Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

2. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la

un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

ARTICOLUL 9 Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant, sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celui alt stat contractant, și,

fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice profituri, care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluși stat - și impune în consecință - profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impunerii în acel celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit acolo asupra acestor profituri. La efectuarea unor astfel de modificări, se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentului acord, iar, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10 Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației aceluși stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma brută a dividendelor.

Prezentul paragraf nu va afecta impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul dividende, folosit în acest articol, înseamnă veniturile provenind din acțiuni, din acțiuni și din drepturile de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participări la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercită în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care se plătesc dividendele, este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al aceluși

celălalt stat contractant sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite, este efectiv legată de un sediu permanent sau bază fixă, situate în acel celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă, în totalitate sau în parte, profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat.

ARTICOLUL 11 Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2 al acestui articol, dobânzile provenind dintr-un stat contractant vor fi scutite de impozit în acel stat, dacă sunt obținute și deținute efectiv de către guvernul celuilalt stat contractant, de o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia sau de orice agenție sau unitate bancară ori instituție a acelu guvern, a autorității locale sau a unității administrativ-teritoriale sau dacă creanțele unui rezident al celuilalt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate, direct ori indirect, de o instituție financiară aparținând în întregime guvernului celuilalt stat contractant, cu condiția ca împrumutul sau creanța care dă naștere unei asemenea dobânzi să nu fie pe bază comercială.

4. Termenul dobânzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă venituri din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului, și, în special, veniturile din efecte publice, obligațiuni sau titluri de creanță, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, obligațiuni sau titluri de creanță. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1, 2 și 3 nu se vor aplica, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercită în acel celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care se plătesc dobânzile este efectiv legată de: a) un asemenea sediu permanent sau bază fixă sau; b) activitățile de afaceri la care se face referire în paragraful 1 subparagraful c) al art. 7. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant, când plătitorul este însuși acel stat, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acelu stat. Totuși când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentului acord.

ARTICOLUL 12 Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul redevențe, folosit în prezentul articol, înseamnă plăți de orice natură primite pentru folosirea sau concesionarea folosirii oricărui drept de autor asupra oricărei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau televiziune, transmisiilor prin satelit ori prin cablu sau prin orice alte forme de mijloace electronice folosite pentru emisiunile destinate publicului, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație sau pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza echipament industrial, comercial sau științific, sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercită în acel celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea în legătură cu care se plătesc redevențele este efectiv legată de: a) un asemenea sediu permanent sau bază fixă; sau b) activitățile de afaceri la care se face referire în paragraful 1 subparagraful c) al art. 7. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și aceste redevențe se suportă de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, ținând seama de utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentului acord.

ARTICOLUL 13 Câștiguri din capital

1. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, pot fi impuse în statul contractant în care sunt situate aceste proprietăți.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietăților mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietăților mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant, pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt stat.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant sau a proprietăților mobiliare necesare exploatării unor asemenea nave sau aeronave vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea acțiunilor unei societăți, care este rezidentă a unui stat contractant, pot fi impuse în acel stat.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricărei proprietăți, alta decât cele la care se face referire

în paragrafele 1, 2, 3 și 4, vor fi impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14 Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent vor fi impozabile numai în acel stat, cu excepția situațiilor următoare, când asemenea venituri pot fi, de asemenea, impuse în celălalt stat contractant:

a) dacă dispune în mod obișnuit în celălalt stat contractant de o bază fixă, în scopul exercitării activităților sale; în acest caz, în acel celălalt stat contractant poate fi impusă numai partea de venit care este atribuibilă acelei baze fixe; sau

b) dacă șederea sa în celălalt stat contractant este pentru o perioadă sau perioade care însumează sau depășesc în total 183 de zile în anul fiscal vizat; în acest caz, în acel celălalt stat poate fi impusă numai partea de venit care este obținută din activități exercitate în acel celălalt stat.

2. Expresia profesii independente cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15 Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19, 20 și 21, salariile și alte remunerații similare, obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată, vor fi impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant, remunerațiile astfel obținute pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant vor fi impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă, pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 16 Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Tantiemele, jetoanele de prezență și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 17 Artiști de spectacol și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt: artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitatea sa personală desfășurată în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate în această calitate de un artist de spectacol sau de un sportiv nu revin artistului de spectacol sau sportivului ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute de artiști de spectacol sau de sportivi, care sunt rezidenți ai unui stat contractant, din activități desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant în cadrul unui program de schimburi culturale sau sportive, încheiat între guvernele celor două state contractante, vor fi scutite de impozit în acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 18

Pensii

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut vor fi impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate aceluia stat sau autorității ori unității vor fi impozabile numai în acel stat.

b) Totuși aceste remunerații vor fi impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel celălalt stat și persoana fizică este rezidentă a aceluia stat, și:

(i) este un național al aceluia stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a aceluia stat, numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensii plătite de sau din fonduri create de un stat contractant sau de o autoritate locală ori o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate aceluia stat sau autorității ori unității vor fi impozabile numai în acel stat.

b) Totuși aceste pensii vor fi impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și național al aceluia celălalt stat.

3. Prevederile art. 15, 16 și 18 se vor aplica remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o autoritate locală ori o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studenti și practicanți

Un student sau un practicant, care este sau a fost imediat înainte de sosirea sa într-un stat contractant rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat exclusiv în scopul educării sau pregătirii sale, va fi scutit de impozit, în primul stat contractant menționat, pentru o perioadă de 6 ani de studii sau de pregătire, pentru următoarele sume primite în scopul întreținerii, educării sau pregătirii sale:

a) sume obținute din surse aflate în afara acestui stat contractant, în scopul întreținerii, educării sau pregătirii sale;

b) donații, burse sau alte plăți făcute de Guvern sau de o organizație științifică, educațională, culturală sau de altă organizație nonprofit.

ARTICOLUL 21 Profesori și cercetători

1. O persoană fizică, care este sau a fost, imediat anterior sosirii sale într-un stat contractant, rezidentă a celuilalt stat contractant și care este prezentă în primul stat contractant menționat în scopul predării, ținării de conferințe sau pentru cercetare în cadrul unei universități, colegiu, școală sau instituție de educație sau de cercetare științifică acreditată de Guvernul primului stat contractant menționat, va fi scutită de impozit în primul stat contractant menționat, pentru o perioadă de 2 ani de la data primei sale sosiri în primul stat contractant menționat, pentru remunerația primită ca urmare a predării, ținării de conferințe sau cercetării.

2. Prezentul articol se aplică numai venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare este întreprinsă de o persoană fizică în interes public și nu în primul rând pentru obținerea unui câștig în folosul unei persoane sau al unui grup de persoane particulare.

ARTICOLUL 22 Alte venituri

Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentului acord și provenind din celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 23 Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare, astfel cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, poate fi impus în statul contractant în care sunt situate aceste proprietăți.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare, făcând parte din activul unui sediu permanent al unei întreprinderi, sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe utilizate pentru exercitarea unei profesii independente, poate fi impus în statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

3. Capitalul reprezentat de nave și aeronave, exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant, și de proprietățile mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea nave și aeronave, va fi impozabil numai în acel stat contractant.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 24 Eliminarea dublei impuneri

1. În cazul României, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

Când un rezident al României realizează venituri sau elemente de venit, la care se face referire în art. 10, 11 și 12, sau profituri, câștiguri ori deține capital care, potrivit legislației din Vietnam și prezentului acord, pot fi impuse în Vietnam, România va recunoaște un credit fiscal față de impozitul său pe venituri, elemente de venit, profituri, câștiguri sau capital, într-o sumă egală cu impozitul plătit în Vietnam.

Totuși suma creditului nu va depăși suma impozitului român pe acele venituri, elemente de venit, profituri sau câștiguri sau pe capital, calculat în conformitate cu legislația fiscală și cu

reglementările din România.

2. În cazul Vietnamului, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

Când un rezident al Vietnamului realizează venituri, profituri sau câștiguri ori deține capital care, potrivit legislației din România și prezentului acord, pot fi impuse în România, Vietnamul va recunoaște un credit fiscal față de impozitul său pe venituri, profituri sau câștiguri ori pe capital, într-o sumă egală cu impozitul plătit în România.

Totuși suma creditului nu va depăși suma impozitului vietnamez pe acele venituri, profituri sau câștiguri ori pe capital, calculat în conformitate cu legislația fiscală și cu reglementările din Vietnam.

3. Când, conform legislației interne a unui stat contractant, suma impozitului scutit sau redus se consideră ca fiind plătită în acel stat contractant de un rezident al celuilalt stat contractant, acea sumă de impozit va fi recunoscută ca un credit fiscal în celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impunere sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuși naționali acelui celălalt stat aflați în aceeași situație.

2. Impunerea unui sediu permanent, pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat, decât impunerea stabilită întreprinderilor acelui celălalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant nici o deducere personală, înlesnire și reducere în ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse, în primul stat menționat, la nici o impunere sau obligație legată de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

4. Prevederile paragrafelor 2 și 3 ale prezentului articol nu se vor aplica impozitului vietnamez pe profitul repatriat, altul decât impozitul la care se face referire în paragraful 2 al art. 10, și impunerii vietnameze în legătură cu activitățile de producție agricolă.

5. Nici o prevedere a prezentului articol nu va fi considerată ca obligând fiecare stat contractant să acorde persoanelor fizice, care nu sunt rezidente în acel stat, nici o deducere personală, înlesnire și reducere, în ceea ce privește impunerea, care sunt acordate persoanelor fizice rezidente.

6. Prevederile prezentului articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul prezentului acord.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când o persoană care este rezidentă a unui stat contractant consideră că, datorită măsurilor luate de autoritățile competente ale unuia sau ale ambelor state contractante, rezultă sau va rezulta pentru ea o impunere care nu este conformă cu prevederile prezentului acord, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant în care această persoană este rezidentă sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, acelui stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen de 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor acordului.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este

în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul, pe calea unei înțelegeri amiabile, cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impuneri care nu este în conformitate cu prezentul acord. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestui acord. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri, în cazurile neprevăzute de acord.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb oral de opinii, un asemenea schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 27 Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentului acord sau privind legislația internă a statelor contractante referitoare la impozitele vizate de acord, în măsura în care impunerea la care se referă nu este contrară prevederilor acordului, în special pentru prevenirea fraudei sau evaziunii cu privire la asemenea impozite. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret, în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a aceluși stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și organe administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, aplicarea ori urmărirea sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul acordului. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare. Autoritățile competente, prin consultări, vor stabili condiții, metode și tehnici adecvate cu privire la problemele în legătură cu care asemenea schimburi de informații vor avea loc, inclusiv, când apare necesar, schimburi de informații referitoare la evitarea impunerii.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor impune în nici un caz unui stat contractant obligația:

- a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a aceluși sau a celuilalt stat contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative normale a aceluși sau celuilalt stat contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui orice secret de afaceri, industrial, comercial sau profesional, un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28 Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Nici o prevedere a prezentului acord nu va afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29 Intrarea în vigoare

Prezentul acord va intra în vigoare în a 30-a zi de la data primirii pe canale diplomatice a ultimei notificări, prin care se comunică încheierea procedurilor legale interne, necesare în fiecare stat

contractant pentru intrarea în vigoare a acordului. Prezentul acord se va aplica, în ceea ce privește venitul obținut și capitalul deținut în timpul anilor fiscali, începând la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care prezentul acord va intra în vigoare.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

Prezentul acord va rămâne în vigoare o perioadă nedeterminată, dar fiecare dintre statele contractante poate să remită celuilalt stat contractant, pe canale diplomatice, o notă de denunțare scrisă la sau înainte de a 30-a zi a lunii iunie a oricărui an calendaristic, după expirarea unei perioade de 5 ani de la data la care acordul a intrat în vigoare.

În această situație, prezentul acord va înceta să se aplice, în ceea ce privește venitul obținut și capitalul deținut în timpul anilor fiscali, începând la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de către guvernele lor, au semnat prezentul acord.

Întocmit în dublu exemplar la Hanoi la 8 iulie 1995, în limbile română, vietnameză și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.